

متن پرسش

با سلام: تفاوت توهم و واقعیت چیست؟ من حقیقتاً درمانده شدم و هرچه بیشتر می‌گذرد، بیشتر این مسائل به من هجوم می‌آورد. واقعا نمی‌دانم در رابطه با خدا و ائمه و شهدا چه نسبتی دارم. زمانهای زیادی را به صحبت با خدا و امام‌ها و حتی سر مزار شهدا می‌پردازم. اما نه جوابی و نه علامتی که به من تسلی قلبی دهد که صدایم را شنیدند. احساس می‌کنم در نسبت این بزرگواران در توهم هستم و دارم با خودم صحبت می‌کنم. توهم و تصور دارم که با آنها ارتباط گرفتم. اصلاً نمی‌دانم کدام درست است. آیا حقیقتاً رابطه‌ای برقرار شده یا همه تخیلات و توهّمات من هستند! خواهشاً کمک کنید. بگویید از کجا بفهمم این نسبتم با این بزرگواران در حقیقت چیست؟ نکند بعد از مرگ متوجه بشوم اصلاً رابطه‌ای نبوده. من با خدای توهمی و امامان توهمی و ساخته ذهن خودم ارتباط برقرار کردم و این خسارت ابدی خواهد بود برای من. سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌آید باید از «معرفت نفس» شروع کرد و با حضور و نسبتی انسانی خود نزد خود، نسبت انسانی خود را با آن عزیزان به میان آورد که چه اندازه آن‌ها متذکر حضور گمشده ما در این عالم هستند تا آنجایی که انسان احساس می‌کند خود را هرچه بیشتر در آن شهدای عزیز دنبال می‌کند. در این صورت است که می‌یابیم چه اندازه با هر شهیدی راه‌هایی اصیل در مقابل ما گشوده شده است. از شهید عزیراللهی نوجوان بی‌نام و نشان بگیرید تا شهید یحیی سنوار و سید حسن نصرالله، و رابطه‌ی حضوری که با این آینه‌ها می‌توان برقرار کرد. خود را آماده کنید برای چنین حضوری در نسبت با تشیع سید حسن نصرالله. بنده نیز نکاتی را تحت عنوان «در آینه تشیع شهید سید حسن نصرالله» با رفقا در میان گذاشتم که خوب است ذیلاً نظری به آن انداخته شود. موفق باشید

در آینه تشیع شهید سید حسن نصرالله

اگر شهدا با حیاتی بیشتر و تأثیری افزون‌تر در صحنه نیستند، چرا استکبار از تشیع پیکر مبارک سید حسن نصرالله تا این اندازه نگران است و تلاش دارد تشیع آن مرد بزرگ تا آنجا که ممکن است، محدود باشد؟

آیا خود را آماده کرده‌ایم تا در فضایی که با تشیع آن مرد بزرگ پیش می‌آید، حاضر باشیم؟ فضایی که در تشیع پیکر جناب سعد بن معاذ پیش آمد و رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» متذکر انبوه فرشتگان

در آن تشییع شدند.

در تشییع پیکر شهید سید حسن نصرالله آینده‌ای را مدّ نظر آورید که آن روح بزرگ، انسان‌هایی را به ظهور خواهد آورد که هر کدام، سید حسن نصرالله‌ها هستند.

مگر می‌شود ما در این تشییع در اکنون خود نسبت به آینده بی‌بهره باشیم؟ اعم از آن که در لبنان حاضر باشیم و یا توجه و روح‌مان آن مرد بزرگ را تشییع کند.

به گفته آن مرد لبنانی فکر می‌کنم که می‌فرماید:

«حتی اگر سید را تشییع کنیم باز هم آماده نخواهیم بود. این تشییع تا روز قیامت با ما خواهد بود.»

لبنان پس از تشییع، لبنان دیگری خواهد بود. لبنانی که بزرگ شهیدش قرار است تا قیام قیامت دستگیر و داع کنندگانش باشد.

آری روز تشییع سید، مقاومت خیز بلندی می‌گیرد، از اینجا تا قیامت. اعم از آن که در لبنان حاضر باشیم و یا توجه و روح‌مان آن مرد بزرگ را تشییع کند.

طاهرزاده ۱۴۰۳